# יב: כל הזבחים פרק ראשון זבחים

מסורת הש"ס

יש דחוי בדמים [ב]אמר עולא אמר רבי יוחנן [א]אכל חלב והפריש קרבן והמיר דת [א] וחזר בו [ג]הואיל ונדחה איתמר נמי אמר ר' ירמיה אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן [ג]אכל חלב והפריש קרבן ונשתטה וחזר ונשתפה הואיל ונדחה ידחה וצריכי דאי אשמעינן קמייתא משום דהוא דחי נפשיה בידים אבל הכא דמלאה אידחי כישן [ב] דמי ואי אשמעינן הכא משום דאין בידו לחזור אבל הכא דיש בידו לחזור אימא לא צריכא בעי רבי ירמיה אכל חלב והפריש קרבן והורו בית דין שחלב מותר וחזרו בהן מהו מי הוי דחוי או לא הוי דחוי אמר ליה ההוא סבא כי פתח רבי יוחנן בדחויין מהא פתח מאי מעמא [ג] התם גברא אידחי קרבן לא אידחי הכא קרבן נמי [ד] אידחי: אמר שמעון בן עזאי מקובלני מפי שבעים ושנים זקן כו': למה לי למיתנא שבעים ושנים זקן דכולהו בחדא שיטתא [ה] הוו קיימי: לא הוסיף בן עזאי אלא העולה אמר רב הונא מאי טעמא דבן עזאי [ו]עולה הוא אשה ריח ניחוח לה' היא לשמה בשרה שלא לשמה פסולה אשם נמי כתיב ביה הוא [ז]ההוא לאחר הקטרת אימורים הוא דכתיב האי נמי לאחר הקטרת אימורים [ח]נמי הוא דכתיב תרי הוא כתיבי גבי אשם תרי הוא כתיבי אלא בן עזאי בקל וחומר מייתי לה ומה חטאת שאינה כליל שחטה שלא לשמה פסולה עולה שהיא כליל לא כל שכן מה לחטאת שכן מכפרת פסח יוכיח מה לפסח שכן זמנו קבוע חטאת תוכיח [ט]וחזר הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן שהן קדשים ושחטן שלא לשמן פסול אף אני אביא עולה שהיא קדשים ושחטה שלא לשמה פסולה [י]מה להצד השוה שבהן שיש בהן צד כרת בן עזאי

מלקרב לעולם תפילו לאחר פסח דכל [ב] מותר הפסח הוי שלמים ונקיבה לשלמים מיהו מזיח דקאמר מתני' דמיה לשלמים אבל ליחיי נופה לה שלמת עלימא קדושת דמיה ומדמה עולמית ולא תימרי לה תעלימא קדושת דמיה מילתא מיהו קתני מילתא [ג] טובא אחת לשמועינן מפרט ים דיחוי בדמים (והדיחוי בדמים) שלא יקריב מן הדמים קרבנו שהיה בדעתו להפריש כמו יש דחוי בדמים דמי שהיה טמא (פסחים דף נח.). דתנן התם גבי מפרים נקבה לפסחו יבעה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו שלמים וכ"ש [ג] גמי פי' כן התם יש דחוי בדמים תפילו הדמים דחויין שאין מביאין מהן פסח שהיה בדעתו כן בשעת הפרשה מיהו אינו כן אלא מביא מן הדמים פסח כדמצינן פ' בתרא דכריתות (דף נח.). המפרש נקבה לפסחו יבעה עד שיסתאב וימכור ויביא בדמיו פסח ומתוך כך בריירתא רבינו שמואל מוחק נקבה מן שהיה טמא (פסחים דף נח.). שלמים וגרסי יביא בדמיו פסח ממנה אין גילחא זו נכונה לפי כן היכי קתמר בגמרא ס"מ יש דחוי מיעקרו [ויש] דחוי בדמים (ונעלין) מיום נדחין הלח כי גמי בעלמא אין דחוי אין יכול להקדים תיכף גופה פסח שהרי נקבה ובפסח כתיב זכר תמים בן שנה ל"ל על כרחך התם פ' מי שהיה טמא גרסי' שלמים ור"ת אומר דאין לחוש למתוך הספרים [ט] דבגמ' קתני למתרי' המפרים נקבה לפסחו תרעה ויביא בדמיה פסח נשתייירה אחר הפסח תרעה עד שתסתאב ויתכר ויביא בדמיה שלמים ומתני' למי שהיה טמא בכה"ג מיירי דחוי בדמים הוי יש דיחוי בדבר שאין בו רק קדושת דמים ולא קדושת הגוף ול"ע [ה] דכריתות פ"ר אלעזר פ"ר אומר כו' ומתוך כך יעשה המפרים נקבה לפסחו תרעה [ו] ילדה זכר יעשה ויביא בדמיו פסח כו' ר"ש אומר כו' ומתני' כי תמרינן דרבנן ור"ש פ"ר דבעי"מ אין נדחין לתיעל מת אחד מהם מניין תיבעל מת אחר ת"ל [ז] ואשה כי תזוב זוב דמה בבשרה ימים שבעה תהיה בנדתה וכל הנוגע בה יטמא עד הערב ומה ת"ל